

திராவிட இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தும் அறமதிப்பில் குடும்ப உறவுநிலைகள்

கோ. சவிதா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அதியமான் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கிருஷ்ணகிரி-635207, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Family Relations in the Moral Values Expressed by Dravidian Literature

G. Savitha a, *

^a Department of Tamil, Adhiyaman Arts & Science College for Women, Krishnagiri-635207, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
gsavitha85@gmail.com

Received: 12-07-2021
Revised: 11-06-2022
Accepted: 23-06-2022
Published: 25-08-2022

ABSTRACT

Dr. Robert Caldwell learned Tamil when he came to Tamil Nadu to do religious work. In the Dravidian language family, Tamil is known as the classical language. He studied linguistically that Tamilam was the Tramilam and the Tramilam was Dravidian and found that Tamil was the oldest and the first of the Dravidian languages. Knowing that Kannada, Telugu, and Malayalam are like Tamil with grammar and literary dialogues, he wrote a book of a comparative grammar book. In 1856, Caldwell was the first to introduce the term "comparison grammar book of Dravidian languages" or "south Indian family languages" to the world of linguistics. This article explores the trend of moral literature and the literary records of family relations as a literary form in Tamil, Kannada, Telugu, and Malayalam, all the four Dravidian languages.

Keywords: Dravidian Languages, Robert Caldwell, Family Languages, Moral Values,

முன்னுரை

உலகமே கற்காலத்தின் கீழ் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில், தமிழினம் மட்டும் பொற்காலமாம் சங்ககாலத்தில் பொலிவுற திகழ்ந்தது. சங்கத் தமிழர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும், அவர்களுடைய வாழ்வை எதிரொளிக்கும் இலக்கியங்களும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும்.

உலகத்தில் நாம் பல்வேறு மக்களோடு பழகும் போது வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பல துறைகளிலும் கிடந்துமுன்று. ஓடி ஆடித் திரிந்து உழைத்து அலுத்துப் போகும் போது தோன்றக்கூடிய வெறுப்பைத் திராவிட இலக்கியங்கள் போக்கவல்லன. சிற்றினஞ்சேர்தல், மடி, வீண்காலப் போக்கு, பயனில் சொல் பாராட்டுதல் முதலிய பல குறைகளை நீக்கி, அவற்றினடத்தில் பெரியோர் கேண்மை, மடியின்மை, காலத்தைப் பயனுறப் போக்குதல், பயனுள் சொல் பாராட்டுதல் முதலிய பல நிறைகளை நிறுவ வல்லது திராவிட இலக்கியப் படிப்பு. இவ்விலக்கியங்கள் பரந்த நோக்கமும் விரிந்த பார்வையும் நமக்கு நல்கும்.

உலகில் இன்று ஆறாயிரம் மொழிகள், இந்தியாவில் மட்டும் 1500 எனக் கணக்கிடுவர். டாக்டர் இராபர்ட் கால்டுவெல் சமயப்பணியாற்றத் தமிழகம் வந்தபோது தமிழ்மொழியைக் கற்றார். திராவிட மொழிக்குடும்பத்தில் உயர்தனிச் செம்மொழி தமிழ் என அறிந்தார். தமிழினம் தான் திரமிளம், திரமிளம் தான் திராவிடம் என மொழியியல் வழி ஆராய்ந்து திராவிட மொழிகளில் மூத்ததும் முதலாவதுமானது தமிழ் எனக்கண்டார். இலக்கண இலக்கிய வசனமுடைய தமிழ் போலக் கன்னடம் தெலுங்கு

மலையாளம் ஆகியன விளங்குவதை அறிந்து ஒப்பிலக்கண நூல் ஒன்றை எழுதினார். 1856 ஆம் ஆண்டு திராவிட மொழிகளின் அல்லது தென்னிந்தியக் குடும்ப மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற சொல்லை முதன் முறையாக மொழிநூல் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் கால்டுவெல் (Caldwell, 1875). இத்திராவிட மொழிகளில் தமிழ், கன்னடம் தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய நான்கிலும் சதகம் என்ற இலக்கிய வடிவாக அற இலக்கியங்களின் போக்கினையும் குடும்ப உறவுகளின் இலக்கியப் பதிவுகளையும் ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சதகம் என்பது நூறு பாடல்களின் தொகுப்பு. சதம் எனும் சொல் நூறு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும் 'சு' என்பது எழுத்துப் பேறு. தமிழில் திருச்சதகம் (9ம் நூ) தான் முதல் சதகநூல். தெய்வத்தைப் பரவுதல் இதன் உள்ளடக்கம். அண்மையில் எழுந்த ஏசுநாதர் திருச்சதகமும் கிருஸ்துவின் மகிமையை எடுத்துக்கூறும்போது மலைப்பொழிவில் காணலாகும் அறமாண்பினையும் காணலாம் தமிழில் 90 சதக நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. குமரேச சதகமே நீதி உரைக்கும் அற இலக்கியமாகும். தெலுங்கு இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலில் தெலுங்கில் 400 சதகநூல்கள் உள்ளன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறம் எனும் பொருண்மையில் எழுந்த சதக இலக்கியங்கள் நான்கு. வேமன சதகம், பாஸ்கர சதகம், குமார சதகம், குமண சதகம் ஆகிய நான்கு நூல்களிலும் வாழ்க்கைக்கான உண்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுவர்க்கென அமைந்த அறம் குமார சதகத்திலும் சிறுமியர்க்கு கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழில் குமரேச சதகம், கைலாசநாதர் சதகம் ஆகியவற்றில் சிறுவர் சிறுமியர்க்கும் அறிவுரைகள் அமைந்த பகுதி இல்லை எனினும் அவ்வையின் 'மூதுரை கொன்றை வேந்தன்', 'ஆத்திச்சூடி' போல்வன சிறுவர் சிறுமியர்க்குக்கூறும் அறிவுரை நூல்களாக உள்ளன (Manikkavasagar, 2000).

தாய் உறவில் புலவர்

குழந்தைகள் பயிலும் முதல் உறவுப் பெயர் அம்மா. அதற்கு ஏற்பத் தமிழ் மூதாட்டி 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' எனக் கூறினார். அன்னை அன்னாய் தாயை என்று அழைக்கப்பட்டதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாயை வள்ளுவர் காட்டுகிறார். பெற்ற பொழுதை விடப் பெருமகிழ்வு கொள்ளும் காலம் தமக்குப் பிறந்த குழந்தை வளர்ந்து பிறரால் சான்றோன் எனப் புகழப் படும்போது அக மகிழும் உயர்ந்த உறவு தாய் என்று தாயின் பாசத்தை வெளிக்காட்டுவதை,

"ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்"

என்ற குறளடிகள் விளக்குகின்றன (Gowmarishwari, 2004). தாயை குறிக்கும் சொல்லே அவ்வை. உறவுப் பெயரே சிறப்புப் பெயராய்க் கொண்ட பெண்பாற்புலவர் காலந்தோறும் தோன்றி அற இலக்கியங்களை தந்துள்ளார்.

'ஈன்றாளின் எண்ணக் கடவுளூமில்'

எனக் கூறும் அறநூல் தாயை ஈன்றாள் என்ற சொல்லால் அழைக்கிறது (Manickam, 2007). சதக செய்யுட்களில் கனம் பண்ணுவாயாக எனத் தாய்தந்தை உறவை ஒரே சொல்லில் கூறும் என்பதால் உன் தாய் என்பதற்குக்கூட அன்று வேறுசொற்கள் இருந்தன.

"யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர்"

என்ற வரிகளில் என் தந்தை, உன் தந்தை, நுந்தை உறவுமுறைப் பெயர்கள் ஒரே சொல்லாய் இன்று கூறப்படுவதில்லை. இலக்கிய வழக்காகவே உள்ளது (Somasundranaar, 1962).

கணவன் மனைவி உறவு

குடும்பத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பாசத்துடன் இருக்க அன்பும் அடக்கமும் துணையாகும். பவுல் எழுதிய கடிதத்தில் “திருமணமான பெண்களே உங்கள் கணவருக்கு அடங்கியிருங்கள் ஆண்டவரின் அடியாருக்கு இதுவே அடுத்ததாகும். கணவர்களே உங்கள் மனைவியரிடம் அன்பு கூறுங்கள் அவர்களைக் கொடுமையாக நடத்தாதீர்கள்” என்று புதிய ஏற்பாடு நூலில் கூறப்பட்டிருக்கும் உறவுகளைக் குறுந்தொகை (167) காட்சி மூலம் விளக்குகிறது.

குடும்ப உறவுகள் மேம்பட வேண்டுமாயின் கணவன் மனைவி உறவுகளில் பாச உணர்வின் பிணைப்பு அவசியம் என்பதை,

“முனிதயிர் பிசைந்த காந்தன் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடீஇ”

என்ற வரிகளில் உறவின் வலிமை விளக்கப்பட்டுள்ளது (Somasundranaar, 1962).

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”

கணவன் மனைவி அன்புறவு இணக்கமாக இருக்கவே விருந்தோம்பும் பண்பு இக்குறளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது (Gowmarishwari, 2004).

சான்றோர் உறவு

உலகில் வாழ்வதற்கு சான்றோர்கள் உறவு தேவை என்பதை,

“ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற

உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்”

என்ற அடியில் சான்றோரின் உறவு புறவாழ்விற்கு அவசியமாகின்றது (Ramalinga Swamigal, 2019). எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்டாலும் அவற்றை ஆய்ந்து கூற வல்லார் உத்தமரே ஆதலின் நன்னெறி வாழ்விற்குப் பெரியோரைத் துணையாகக் கொள்வது அவசியம். இரத்த உறவு மட்டுமல்லாது புறவாழ்விலும் பிறர் உதவிபெற உதவி செய்திட உறவுகள் தேவைப்படுகின்றன.

தந்தை உறவு

குடும்பத் தலைவன் தனக்குப் பிறந்த மகனுக்குத் தன் தந்தையின் பெயரைச் சூட்டுகிறான். தந்தை பெயரன் எனும் முறைப்பெயர்கள் வழங்கிவரும் மரபு திராவிட இலக்கியங்களில் சங்க புலவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளதை,

“புணர்ந்த காதலியின் புதல்வன் தலையும்

அமைந்த உள்ளம் பெரிது ஆகின்றே

அகன் பெரும் சிறப்பின் தந்தை பெயரன்”

இவ்வரிகள் கூறுகின்றன (Puliyur Kesigan, 1998). இவ்வாறு பெயரிடும் வழக்கம் இந்து குடும்பங்கள் சிலவற்றில் இன்றும் தொடர்கிறது. கணவனின் தந்தை அதாவது மாமனார் பெயரையே மனைவி மூத்த மகனுக்குச் சூட்டும் வழக்கம் உண்டு. பெயரன் என்ற சொல்லில் திரிபே பேரன் என்பதாகும். நற்றிணையிலும் இக்குறிப்பு உண்டு.

“நள்ளென் கூங்குல், கணவன் போல

அகந்துறை ஊரனும் வந்தனன்

சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்தமாரே”

சிறந்தோன் தந்தையின் பெயரைப் பெறுபவனேயாவான் தந்தை வழிச் சமுதாய மரபு இன்னும் தொடர்கிறது என்பதையே இச்செயல் சான்றாகக் கூறுகின்றது (Avvai Duraisamy pillai, 2010). அடுத்துப் பிறக்கும் பெண்குழந்தைக்குத் தாயின் பெண்பால் உறவுமுறைப் பெயரும் தோன்றிவிடுகிறது.

மனைவி வாழ்வு

காட்டுக்கு இராமன் புறப்பட்ட போது சீதையும் உடன் புறப்பட முதலில் காடு சுடும் கரடுமுரடு பாதையால் கால்நோகும் என்று உரைத்தும் இராமன் இருக்குமிடமே அயோத்தி என வாதாடி மனைவி தன் கணவனுடன் காடுறை வாழ்க்கைக்குச் செல்கிறாள். கணவன் மனைவி உறவில் கருத்து மோதல் இருந்தாலும் இறுதியில் உரிமை வாழ்வே வெற்றி பெறுகிறது. இதனையே தமிழில் கம்பன் தந்த கம்பராமாயணமும் கன்னடத்தில் பம்பன் எழுதிய இராமாயணமும் மலையாளத்தில் எழுத்தச்சனின் அத்யாத்ம இராமாயணத்திலும் காணமுடிகிறது. திராவிட மொழி இலக்கியங்கள் குடும்ப உறவுக்கு வலிமை சேர்க்கும் நிலையில் கதை இலக்கியங்களைப் பெற்றுள்ளன. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி எனும் குடும்ப உறவில் உள்ள பேரத்தை போதிக்கும்படி இராமாயணத் தலைமைப் பாத்திரத் தொடர்புடைய கதைப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

மறைகுணம்

கணவன் மனைவி உறவு மேம்பட்டு விளங்க ஆரம்பத்திலேயே இருமனம் கலந்த மணத்தைச் செய்வது நலம். பொருந்தாத் திருமணமாகி அவல வாழ்வை வாழ நேரிடும். அவல வாழ்வு தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கிறித்துவப் புலவர் வேதநாயக சாஸ்திரியார் தமது 'சாஸ்திரக்கும்மியில்' வலியுறுத்தியுள்ளார். திருமணமாகுமுன் ஆண் பெண் என்று அழைக்கப்படுவோர் மணமானபின் உறவுமுறைப் பெயரால் கணவன் மனைவி என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

திருமணம் ஆனபின் இருவரும் ஒருவரே என்பதை வேதநாயகம் பிள்ளை,

“பெந்தொடியே உனைச் சேர்ந்திட

பாரில் எனக்குடல் வேறிலை

சிந்தைப் புலன்களும் வேறிலை

சீவனும் வேறிலை செல்வையே”

எனக் கணவனே கூறுவது போல பாடியுள்ளார் (Somasundranar, 1962). அழைப்பால் இருவேறு உறவுப்பெயர் அகவுணர்வால் ஒருமை மணமாக அமைகிறது என்பதை இது தெளிவுப்படுத்துகிறது. ஈது திராவிடர்களுக்கு உரிய பண்பாடாகவும் பார்க்கலாம்.

முடிவுரை

குடும்ப உறவுகளில் தாய் தந்தை உறவு கணவன் மனைவி உறவு, மாமியார் மருமகள் உறவு, அண்ணன் தங்கை உறவு என பல உறவுப்பெயர்களுடன் உறவுகள் உள்ளன. சமுதாய உறவில் ஆசிரியர் மாணவர் உறவு, தலைவன் தொண்டன் உறவு, நட்புறவு என உறவுகள் பலவாகும். காலந்தோறும் மொழிகளில் எழுந்த இலக்கியங்களில் உறவுகளால் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வுறவு பற்றிய தகவல்களால் திராவிட மொழி இலக்கியங்கள் எழுந்த காலச் சமுதாய அமைப்பை உயரச் செய்யவும் அறியச் செய்யவும் வழிவகுக்கிறது.

References

- Avvai Duraisamy pillai, S., (2010) Natrinnai Moolamum Velakauraiyum, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Caldwell, R., (1875) A Comparative Grammar of The Dravidian or South-Indian Family of Languages, Trübner, London
- Gowmarishwari, S., (2004) Thirukkural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Manickam, A., (2007) Naanmanikadikai, Vardhamanan Pathippagam, Chennai, India.
- Manikkavasagar, Sadhaga Noolkal, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (1998) Ainkurunuru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Ramalinga Swamigal, (2019) Thiruvarutpa, Prema Pathippagam, Chennai, India.
- Somasundranaar, P.V., (1962) Kurunthogai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License